

Nr 141.

Av herr **Löfvander**, om viss ändring av 35 § lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Det förfarande, som ännu tillämpas vid vägsyners hållande, är en kvarleva från naturavägunderhållets dagar. Det må erkännas, att, då nämnda system för de allmänna vägarnas underhåll ännu var rådande i landet, metoden kunde anses lämplig, men sedan numera vägunderhållet i huvudsak övertagits av respektive vägkassor, har det i praktiken visat sig, att en ändring i detta förhållande är av behovet påkallat.

Det praktiseras av vissa vägsyneförrättare ännu, att de vid vägsyn, då brister i vägunderhållet konstaterats, ålägga vederbörande vägstyrelse att på en relativt kort tid, till en viss angiven dag, ha botat samtliga brister, även då, såsom ofta varit fallet, dessa s. k. brister varit av obetydlig art, vid äventyr, att, om väglagningsarbetet ej utförts enligt syneprotokollet, vägsyneförrättaren hotat med lega och även i något fall företagit denna lega.

Att kostnaderna för vägunderhållet i dylika fall bliva orimligt höga är ju självfallet, och hela systemet med vägkassornas underhåll av vägarna förtryckes härigenom. Detta system är ju byggt på ett kontinuerligt underhåll av vägarna och det går då icke att på en kort tid, t. ex. 4—5 veckor av året, nylaga alla distriktets vägar. Detta skulle innebära, att man under denna tid behövde en mycket stor arbetsstyrka för att sedan under den andra delen av året ej kunna sysselsätta dessa arbetare. Samma förhållande bleve det beträffande vägdistriktets maskinpark.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen ville besluta sådan ändring av 35 § i lagen den 23 oktober 1891, att landsfiskals befogenhet att i vägdistrikt, där vägunderhållet utföres medelst vägkassan, i samband med vägsyn företaga lega undanröjes, och att landsfiskals befogenhet att vidtaga åtgärder härutinnan inskränkes till en anmälan till länsstyrelsen, som har att efter vägingenjörrens i länet hörande vidtaga åtgärder i syfte att få av vägsynernämnd påtalade brister avhjälpda.

Stockholm den 22 januari 1931.

Axel Löfvander.

